

1 Stav, stavový model a odhad stavu

1.1 Stav

Stav x_t je veličina systému, kterou nelze měřit a která se (na rozdíl od parametrů) v mění čase. Aby veličina mohla být stavem, musí platit, že v každém časovém okamžiku t v sobě zahrnuje veškerou informaci ze svého minulého vývoje. Pokud známe jeho hodnotu a aktuální řízení, jsme schopni spočítat distribuci jeho budoucí hodnoty.

Příklad [pojem stavu]

Uvažujme systém spojený s městskou řízenou čtyř-ramennou křižovatkou. V ramenech křižovatky měříme intenzitu provozu a zaznamenáváme poměry zelené na semaforu. Zaujímáme se o délky kolon v křižovatce. Tato veličina „vektor délek kolon v křižovatce“ je v této úloze stavem. Nelze ji přímo měřit a máme-li délku kolony a víme-li, jaké řízení bude použito, můžeme počítat budoucí délku kolony. Přičteme všechna auta, co přijela do kolony před semaforem, a odečteme všechna auta, co odjela na zelenou. Různé délky aut a další zaokrouhlení spojená s periodou vzorkování zahrneme do šumu. Tento šum vnáší do výpočtů neurčitost.

1.2 Stavový model

Model stavové veličiny je reprezentován dvěma vztahy: **modelem stavu** a **modelem výstupu**. Pro oba modely se uvažuje normální rozdělení

– model dynamiky stavu

$$f(x_{t+1}|x_t, u_t) = \mathcal{N}_{x_{t+1}}(Mx_t + Nu_t, r_x), \quad (1.1)$$

– model měření výstupu

$$f(y_t|x_t, u_t) = \mathcal{N}_{y_t}(Ax_t + Bu_t, r_y), \quad (1.2)$$

kde \mathcal{N}_x a \mathcal{N}_y značí normální rozdělení.

Oba modely lze vyjádřit jako rovnice

$$x_{t+1} = Mx_t + Nu_t + w_t \quad (1.3)$$

$$y_t = Ax_t + Bu_t + v_t \quad (1.4)$$

kde $w_t \sim \mathcal{N}_w(0, r_x)$ a $v_t \sim \mathcal{N}_v(0, r_y)$.

1.3 Odhad stavu

Cílem je odhad stavu x_t pro $t = 1, 2, \dots$. Odhad stavu je podobně jako odhad parametrů dán hp stavu za podmínky změřených dat $f(x_t|d(t))$. V úloze rekurzivního odhadu parametrů (??) existoval jen posun času při vzorkování dat. Při odhadu stavu existují posuny dva:

– posun času v datech - tzv. **filtrace**, při které se informace z nově změřených dat vkládá prostřednictvím modelu výstupu do odhadu stavu; jde o přepočít $f(x_t|d(t-1)) \rightarrow f(x_t|d(t))$ a

– posun času ve stavu - tzv. **predikce**, při které se stav predikuje podle modelu dynamiky stavu “naslepo”, aniž by se měřila nová data; jde o přepočít $f(x_t|d(t)) \rightarrow f(x_{t+1}|d(t))$.

Uvedené přepočty hp jsou následující

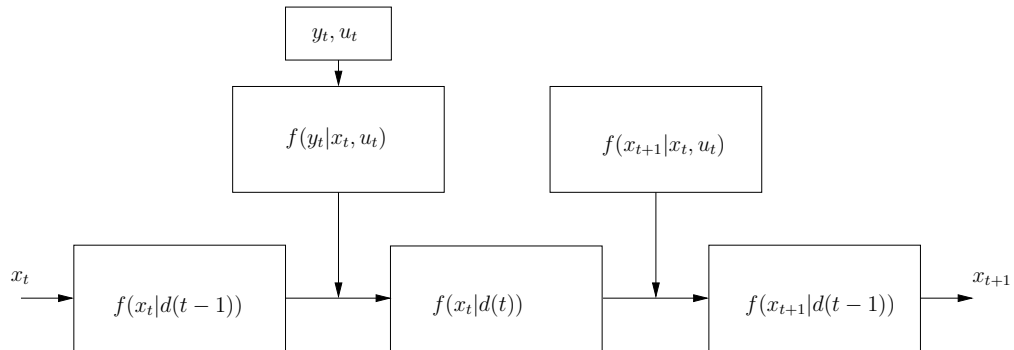
$$f(x_t|d(t)) = \frac{f(y_t|x_t, u_t) f(x_t|d(t-1))}{f(y_t|u_t, d(t-1))} \quad (1.5)$$

$$f(x_{t+1}|d(t)) = \int_{x_t^*} f(x_{t+1}|x_t, u_t) f(x_t|d(t)) dx_t, \quad (1.6)$$

kde

- $f(x_t|d(t-1)) \sim \mathcal{N}(x_{t|t-1}, R_{t|t-1})$ je popis stavu, který vstupuje do KF a který závisí na datech do času $t-1$.
 $x_{t|t-1}, R_{t|t-1}$ jsou charakteristiky tohoto popisu - střední hodnota a kovarianční matice.
- $f(x_t|d(t)) \sim \mathcal{N}(x_{t|t}, R_{t|t})$ je popis stavu po filtraci v okamžiku, kdy je odhad stavu korigován podle aktuálně změřeného výstupu y_t ; tento odhad závisí na datech $d(t) = \{y_t, d(t-1)\}$.
 Charakteristiky popisu jsou $x_{t|t}, R_{t|t}$.
- $f(x_{t+1}|d(t)) \sim \mathcal{N}(x_{t+1|t}, R_{t+1|t})$ je popis stavu po predikci, kdy podle stavové rovnice modelu předpovídáme stav do příštího časového okamžiku, aniž bychom získali novou informaci z dat. Tento odhad je tedy stále závislý na datech $d(t)$ ale platí již pro příští čas $t+1$. Tento popis stavu se stává vstupním pro odhad v příští periodě KF.
 Charakteristiky popisu jsou $x_{t+1|t}, R_{t+1|t}$.
- $f(y_t|x_t, u_t)$ a $f(x_{t+1}|x_t, u_t)$ jsou hp modelu stavu (1.1) a (1.2).
- $f(y_t|u_t, d(t-1)) = \int_{x^*} f(y_t|x_t, u_t) f(x_t|d(t-1)) dx_t$ je predikční hp výstupu (popis výstupu, nezávislý na stavu), která zde vystupuje jen jako normalizační konstanta.

Graficky lze přepočty hp znázornit takto

Poznámka

Odvození rekurze (1.5), (1.6) v případě, kdy stavový model obsahuje člen s řízením u_t , předpokládá existenci tzv. přirozených podmínek řízení. Ty říkají, že odhad stavu a řídicí veličina jsou podmíněně nezávislé. Předpokladem je platnost vztahů

$$f(x_t|u_t, d(t-1)) = f(x_t|d(t-1)) \Leftrightarrow f(u_t|x_t, d(t-1)) = f(u_t|d(t-1)).$$

Diskuze k těmto vztahům je uvedena v Příloze ??.

1.4 Kalmanův filtr

Vztahy pro vývoj odhadu stavu podle (1.5) a (1.6) jsou (podobně jako Bayesův vzorec) vztahy pro funkce. S těmi nelze v počítači dobře pracovat. Jestliže všechny hp vyjádříme jako normální hp, lze rekurzi počítat pro jejich charakteristiky - střední hodnoty a rozptyly (kovarianční matice). Dostáváme následující číselnou rekurzi, která je dobře známa jako **Kalmanův filtr**

Filtrace:

$$y_p = Ax_{t|t-1} + Bu_t$$

předpověď výstupu

$$R_p = r_v + AR_{t|t-1}A'$$

kovariance výstupu

$$R_{r|t} = R_{t|t-1} - R_{t|t-1}A'R_p^{-1}AR_{t|t-1}$$

přepočítání kovariance stavu

$$K = R_{t|t}A'r_y^{-1}$$

Kalmanův gain

$$x_{t|t} = x_{t|t-1} + K(y_t - y_p)$$

datová oprava stavu

Predikce:

$$x_{t|t+1} = Mx_{t|t} + Nu_t$$

předpověď stavu

$$R_{t+1|t} = r_x + MR_{t|t}M'$$

přepočítání kovariance stavu

Kalmanův filtr je realizována v programu, který je uveden v části Programy na straně ??.

Použití tohoto programu budeme ilustrovat na příkladě.

Příklad [odhad stavu]

Uvažujme stavový model

$$\begin{bmatrix} x_{1;t+1} \\ x_{2;t+1} \end{bmatrix} = \underbrace{\begin{bmatrix} 0.9 & 0.2 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}}_M \begin{bmatrix} x_{1;t} \\ x_{2;t} \end{bmatrix} + \underbrace{\begin{bmatrix} -1.5 \\ 1 \end{bmatrix}}_N u_t + \underbrace{0.6 \begin{bmatrix} 1 & 0.3 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}}_{sx} \begin{bmatrix} w_{1;t} \\ w_{2;t} \end{bmatrix},$$
$$y_t = \underbrace{[0.3, 0.7]}_A \begin{bmatrix} x_{1;t} \\ x_{2;t} \end{bmatrix} + \underbrace{0.1}_{sy} e_t,$$

kde

w_t a e_t jsou šумы s nulovou střední hodnotou a konstantními kovariančními maticemi;

M , N , A jsou matice stavového modelu,

sx a sy jsou směrodatné odchylky¹ kovariancí šumu.

- simulujte data z uvedeného stavového modelu,
- s pomocí Kalmanova filtru odhadněte simulovaný stav na daném časovém intervalu,
- simulovaný a odhadnutý stav porovnejte.

Řešení příkladu je uděláno v programu, který je uveden v části Programy, na straně ??.

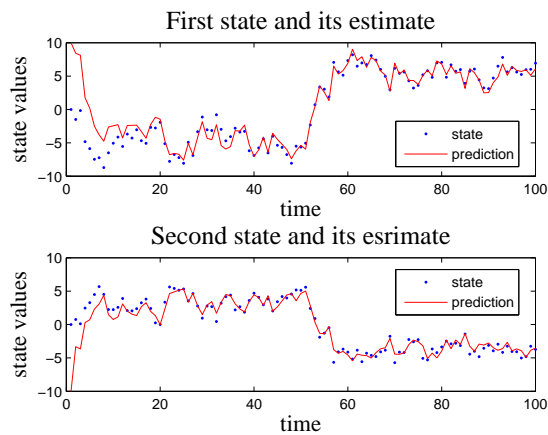
Výsledky příkladu jsou na Obrázku 1.1. Tečkovaná křivka je průběh simulovaného stavu, plná čára je jeho bodový odhad. Horní graf ukazuje první složku stavu, spodní druhou.

Poznámka k příkladu

Kalmanův filtr startuje s počátečním stavem $x_{1|0}$ a počáteční kovariancí $R_{1|0}$. Stav $x_{\cdot|t}$ a kovariance odhadu stavu $R_{\cdot|t}$ se během výpočtů přepočítávají. Matice r_x a r_y jsou kovariance šumů ze stavové a výstupní rovnice modelu. (Pozor!!! Nejsou to kovariance stavu a výstupu, ale kovariance šumů!!!). Ačkoli Kalmanův filtr pracuje se známým modelem, tyto kovariance většinou neznáme a musíme je nahradit jejich odhadem. A právě na správné nastavení těchto dvou kovariancí je další běh Kalmanova filtru velmi citlivý. Kovarianci $R_{1|0}$ lze nastavit jako diagonální s velkými čísly na diagonále (asi tak 10^3). Čím jsou tato čísla větší, tím méně důvěry vkládáme do našich počátečních odhadů stavu a tím rapidněji se tyto odhady na začátku mohou měnit. Ověřte si tuto skutečnost sami v předloženém příkladě. <

Další doporučené pokusy jsou:

¹Směrodatná odchylka kovarianční matice C je definována tzv. L'DL rozkladem této matice, tj. jako horní trojúhelníková matice L' s jedničkami na diagonále, pro kterou platí $C = L'DL$, kde D je diagonální matice s nezápornými prvky na diagonále.

Obrázek 1.1: Odhad stavu pomocí Kalmanova filtru

Z grafů je patrné, že počáteční odchylka odhadu od stavu způsobená nesprávnou hodnotou počátečního odhadu rychle vymizí a odhady jsou v rámci přítomného šumu velmi přesné. Musíme mít ovšem na paměti, že stavový model má nastaveny správné parametry (parametry modelu se předpokládají známe). \triangleleft

- odhad z dat simulovaných bez a se šumem (nastaví se pomocí směrodatných odchylek r_w a r_v),
- odhad z jiné soustavy (změna parametrů - matic M, N, A),
- start odhadu s různými počátečními odhady stavu (volba $x_{1|0}$).